

Allerzielenviering

Koor: God be in my head. – D. Rouwkema – 1974

God be in my head,
and in my understanding;
God be in mine eyes, and in my looking;
God be in my mouth, and in my speaking;
God be in my heart and in my thinking;
God be at my end, and at my departing.

Koor: Ga maar gerust – Jean Sibelius (1865-1957)

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben je baken, ook in diepe nacht.
Ik ben de stem die steeds in jou zal opstaan.
Ik ben de hand die op je vriendschap wacht.
Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat.
Ik ben de wind waardoor je adem haalt.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt.
Ik ben de groet waarmee ook jij kunt opstaan.
Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel.
Ik ben het lied dat fluistert in de bomen.
Ik ben de dag die schemert in je droom.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de liefde die een mens je schenkt.
Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.
Ik ben de verte die verlangend wenkt.
En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen,
ben Ik de hand die al je tranen wist.

Welkom

Koor: Wat ik gewild heb

Wat ik gewild heb, wat ik gedaan heb,
wat mij gedaan werd, wat ik misdaan heb,
wat ongezegd bleef, wat onverzoend bleef,
wat niet gekend, werd wat ongebruikt bleef,
al het beschamende neem het van mij.
En dat ik dit was en geen ander,
dit overschot van stof van de aarde:
dit was mijn liefde. Hier ben ik.

Openingsgebed

Koor: Heer ik kom tot U

Heer ik kom tot U, hoor naar mijn gebed.
Vergeef mijn zonden nu, en reinig mijn hart

Met Uw liefde, Heer, kom mij tegemoet.
Nu ik mij tot U keer, en maak alles goed.

Jezus op Uw woord, vestig ik mijn hoop.
U leeft en U verhoort, mijn bede tot U.
Amen.

Lezing: De Emmaüsleerlingen

Twee vrienden van Jezus waren op weg
van Jeruzalem naar Emmaüs.

Hun illusie was de bodem ingeslagen.

Jezus' dood had hen ontmoedigd.

Somber, moedeloos en zonder zin liepen ze verder,
gebukt onder het leven.

Toen kwam plotseling een vreemdeling bij hen lopen.

Hij zei: 'Wat treuren jullie toch, is er dan geen hoop meer?'

Eén van de vrienden antwoordde:

'Weet je dan niet dat de dood het einde is van alles?

De man op wie wij hadden gebouwd, is gestorven.'

'Domme, kortzichtige mensen', zei de vreemdeling.

Zie je niet dat dit einde een nieuw begin is?

En hij begon uitvoerig te vertellen.

In het dorp aangekomen, ging de vreemdeling

met de twee hun huis naar binnen, want het was al donker.

Daar brak Hij het brood met hen.

En bij het breken van het brood, herkenden zij Hem,

hun gestorven vriend, een weg naar het leven,

Jezus van Nazareth.

En toen stonden ze op en keerden terug naar Jeruzalem

om de elf te vertellen van wat hen overkomen was.

Koor: Het lied van de opstanding

De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht,
de rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed,
die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,
schieterend omlaag van de bergen,
als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven:
dode, dode sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen.
En wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Overweging

Koor: Pie Jesu

Pie Jesu Domine, dona
eis requiem, dona
eis sempiternam requiem.

*O goede Jezus,
geef hen rust, geef
hen de eeuwige rust.*

Wij noemen de namen van hen die ons zijn ontvallen

Bij aanvang en tijdens het lezen van de namen zal regelmatig 'Jouw naam blijft in ons hart' gezongen worden door het koor.

Jouw naam blijft in ons hart;
Jouw naam leeft bij ons voort.
Van leven en sterven kent God het geheim.
En Hij bewaart ons voorgoed.

Lichtceremonie

Koor: Heer, herinner u de namen

Heer, herinner u de namen
van hen, die gestorven zijn,
en vergeet niet dat zij kwamen
langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden,
door het woud der eenzaamheid,
naar het dag en nacht verbeide
vaderhuis, hun toebereid.

Heer, herinner U hun luist'rend
wakker liggen in de nacht
en hun roepen in het duister,
de armzaligheid van hun kracht
en wil zeer aandachtig lezen
in de rimpels van hun huid
de verscheurdheid van hun wezen,
en wis hunne zonden uit.

Die Maria hebt vergeven
en de rover aan het kruis,
laat de doden eeuwig leven
met U in het paradijs.
Heer, herinner u hun namen,
oordeel hen en spreek hen vrij,
en bedek hun schuld en laat hen
zitten aan uw rechterzij.

Waarheen zal de mens zich keren,
die, staand voor uw aangezicht,
uwe liefde moet ontberen
bij het eindelijk gericht?
Heer, zo Gij niet wordt bewogen
door het breken van zijn stem,
door de droefheid in zijn ogen,
is bij niemand heil voor hem.

Gedicht

Adem houdt op, warmte wordt kilte,
diepe kilte als de dood
en lachen wordt stilte,
echo van vragen dat geen antwoord vindt.

Maar een mensennaam kan niet vergaan,
niet verzinken in oneindig niets.
Jouw naam heeft klank en toon gezet
van hoe de jouwen verder gaan.

In het gemis,
maar ook in het vertrouwen
dat leven, LEVEN wordt.

Zo wordt jouw naam een witte roos in ons hart,
bloeiend voor altijd, geurig en welriekend.
Maar ook doornig en stekend,
want jij bent er niet als wij jou roepen.
Ons zoeken zal nooit vinden worden,
geen samen lachen en geen aanraken meer.

Maar in stilte zul jij bloeien in ons hart
als schitterende herinnering.
Levend, tegen alle weerwil in.

Nee, vergeten zullen wij je niet.
Wees gerust, rust zacht.

Koor: In Paradisum

In Paradisum deducant
te Angeli: in tuo adventu
suscipiant te martyres,
et perducant te
in civitatem sanctam Jerusalem.
Chorus angelorum
te suscipiat
et cum Lazaro quondam
paupere aeternam
habeas requiem.

*Moge engelen u begeleiden
naar het paradijs
en de martelaren
u binnenleiden in de heilige
stad Jeruzalem.
Het koor der engelen
ontvange u
en moge gij met de eertijds
arme Lazarus
de eeuwige rust genieten.*

Slotwoord

Met een hart in stukken gebroken
Met een blik vertroebeld door pijn
Kom ik langzaam tot het besef
Dat jij nooit meer bij mij zult zijn

Ik ben op weg met vele tranen
Ik maak mijn stappen in eenzaamheid
Ik heb een nieuwe route te gaan
Die mij naar acceptatie leidt

Rouw stroomt bijtend door mijn lichaam
Verdriet knaagt telkens weer aan mijn lijf
Ik zal verstart en verbitterd worden
Als ik in dit gemis hangen blijf

Ik zal de leegte weer moeten vullen
Met de warmte van een lach
Door herinneringen van dagen
Die wij samen hebben doorgebracht

Daar in de liefde van het Samen
Blijft de zilveren lijn bestaan
Jij hebt nooit echt afscheid genomen
Jij ging nooit echt bij mij vandaan...

Slotgebed

Zegen

Koor: Blijf mij nabij – W.H. Monk

Blijf mij nabij,
wanneer het duister daalt.
De nacht valt in,
waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers,
Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp,
wees mij nabij.

Wees bij mij,
nu de dag ten einde spoedt.
Alles verdoft wat
glans bezat en gloed.
Alles vervalt in
't wisselend getij,
Maar Gij die eeuwig zijt,
blijf mij nabij.

U heb ik nodig,
uw genade is
mijn enig licht
in nacht en duisternis
Wie anders zal mijn
leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij,
Heer, blijf mij nabij.

Ik vrees geen kwaad,
want bij mij is de Heer.
Tranen en leed
zijn nu niet bitter meer.
Waar is uw prikkel,
dood, wat dreigt ge mij?
Ik triomfeer
mij is de Heer nabij.

Houd, Heer, uw kruis
hoog voor mijn brekend oog;
licht in het duister,
wijs de weg omhoog.
Uw dag breekt aan,
de schaduw gaat voorbij.
In dood en leven,
Heer, wees Gij nabij.

2020: Door de Corona alleen voor genodigden van de overledenen van afgelopen jaar.
Er waren 22 overledenen, twee vieringen. Totaal 100 boekjes gedrukt

2019: 325 gedrukt ??? Boekjes over en 325 prentjes.

2018: 300 gedrukt 50 Boekjes over en 100 prentjes

2017: 200 prentjes was te weinig en 400 boekjes teveel